

BADIA DE SANTANDER

Fotos núm.28982-28983. Full topogràfic núm.35.

Temàtica: geomorfologia i geografia (badia i desembocadura del riu Miera).

Per orientar correctament aquestes fotografies cap al N ens fixem en la projecció de l'ombra d'una casa (4) o en la de l'espigó (3). Estem en una zona on les mareas són importants. Apreciem en gran part de la ria un mur de protecció per impedir la inundació dels conreus (1 i 2). Aquests murs han servit també (2) per tancar maresmes i començar la seva explotació agrícola. El mur (3) desvia el curs del riu cap a l'O protegint la platja. El port (4), dividit en dues seccions, té dues entrades. Cases d'estiu (5) assentades en la sorra de la platja. Conjunt de pedreres (8) amb profunds forats, algunes tenen espigons per a carregar el material sobre barcases. La població és molt dispersa, l'estructura més freqüent és la d'unes poques cases al llarg dels camins o als nusos. Les finques estan molt dividides. Les carreteres comarcals s'adapten a la topografia provocant grans corbes (6 i 7). El desenvolupament de la vegetació és molt important, es tracta d'una zona humida on el sòl tapa el rocam. El bosc és reduït a: aquelles zones on no és possible l'agricultura pel seu gran pendent (8); a sorres de platja repoblades (9) a petites zones d'arbrat al voltant de cases, carreteres, o en la separació de les finques. Veiem en (10) un gran arenal, la seva forma i color ens ajuden a identificar d'altres més petits en l'àrea de la badia. En (11), una zona permanentment sumergida, el color obscur, ens fa pensar en un fons de fang o bé de roca coberta de molsa amb zones més profundes o camins naturals de l'aigua. L'àrea (12) és una plataforma mareal, amb episodis alternatius d'inundació, una estructura dendrítica excavada per l'aigua en reflux, que recorda la morfologia dels uads del desert. Al NNE de (14), entre la platja i la carretera, s'observen afloraments de calcària de l'Aptià, que semblen tenir molta pendent, però en el mapa geològic ens adonem que la seva pendent és de només 25°, es tracta d'un efecte d'exageració del relleu, que augmenta els desnivells, tant positius com negatius. Les àrees marcades (Q), planes i generalment conreuades, indiquen dipòsits joves i horitzontals de materials quaternaris.

Suggeriments per a pràctiques:

- 1) Identificar l'àrea coberta per les fotografies i assenyalar en el mapa el quadrilàter que limita cada una de les fotografies.
- 2) Assenyalar l'àrea coberta simultàniament per ambdues fotografies (visió estereoscòpica). Calcular l'àrea de terreny solapada del vol fotogràfic.
- 3) Calcular l'escala de les fotografies, mesurant distàncies entre punts homòlegs ben identificables a la fotografia i al mapa.
- 4) Identificar a la foto punts ben definits del mapa: vèrtexs topogràfics, cases,
- 5) Dibuixar talls topogràfics del mapa amb la mateixa escala horitzontal i vertical, i després exagerant (X2, X3, X4...) l'escala vertical. Comparar els talls amb el relleu tal com es veu a l'estereoscopi.